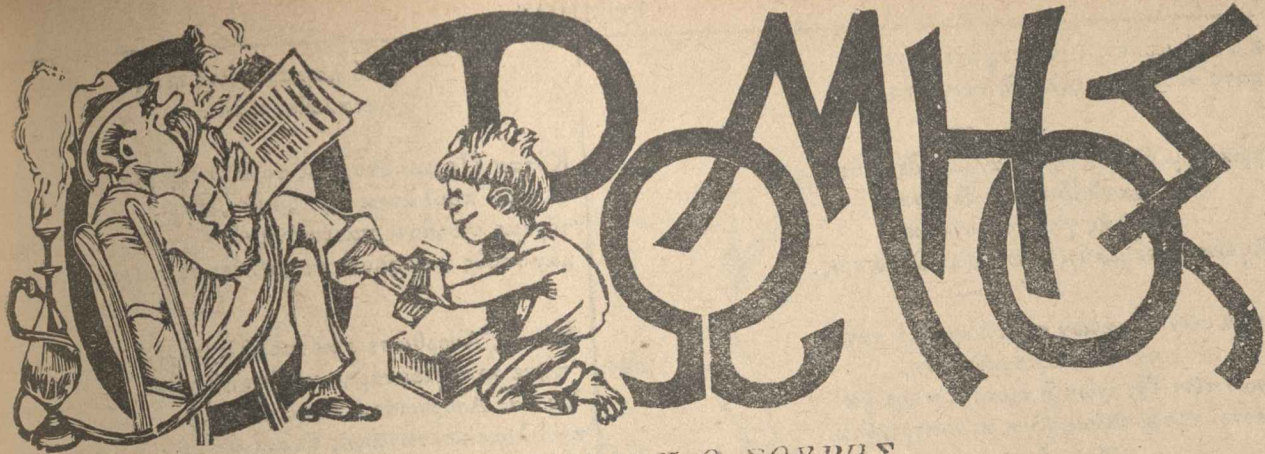

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΠΟΥ ΤΗΝ ΓΡΑΦΗ Ο ΣΟΥΡΗΣ

Ἐβδομον κι' εἰκοστὸν μετροῦντες χρόνον
ἐδρεῖομεν στήν γῆν τῶν Παρθενώνων.

Δεκατέσσαρες Ἀπρίλη,
τὰ στενά μας κλείν' ἡ Πύλη.

Ἔτος χίλια δώδεκα κι' ἐνιαχὸς ἄκόμα,
ὅλοι τὴν Ἀνόρθωσι θάχουνε στὸ στόμα.

Χίλια διακόσα τρία,
βροντὴ καὶ μπαταρία.

Τῶν ὅρων μας μεταβολή, ἐνδιαφέρουσα πολὺ.

Γράμματα καὶ συνδρομαὶ—ἀπ' εὐθείας πρὸς ἐμέ.
Συνδρομὴ γιὰ κάθε χρόνο—ὁ κ τ ῶ φ ρ ᾶ γ κ α ε ἴ ν α ι μ ὀ ν ο .
Γιὰ τὰ ξένα ὅμως μερὴ—δ ἑ κ α φ ρ ᾶ γ κ α καὶ ' σ τ ὀ χ ἑ ρ ι .

Εἰς γυνῶσιν φέρομεν παντὸς εὐμούσου τσαλεπῇ
ὅτι πωλοῦμεν σώματα «Ρωμηοῦ» ἀνελλιπῇ
μὲ τὴν ἀνάλογον τιμὴν, κι' ὅποτος ἀπ' ἔξω θέλει.

Περὶ τῶν Τιτανικῶν καὶ τῶν ἄλλων ξαφνικῶν.

Φ.—Ἀπρίλης εἶναι γύρω μας, βρέ Περικλῆ κωθῶνι,
καὶ μὲ κελάδημα γλυκὸ
'στὸν κῆπο τὸν Βασιλικὸ
γλυκολαλεῖ τὰ ἡδύνη.

Χορεύουνε καὶ νηοὶ καὶ νειαῖς,
μοσχοβολοῦν ἡ λεμονιαῖς,
κι' ἀναγαλλιάζ' ἡ πλάσις
τῆς γῆς καὶ τῆς θαλάσσης.

Ἀπρίλης εἶναι γύρω μας... τὶ χλόη 'στους λειμῶνας...
χυμὸς ἐδῶ, χυμὸς ἐκεῖ,
συγκρούονται Τιτανικοὶ
μαζί μὲ παγετῶνας.

Θνητοὶ καυμένοι τρέμετε,
καὶ πάλιν δαίμων βρέμεται
καταστροφῆς ἀλάστωρ.

Τάφος ὑγρὸς ἀνοίγεται,
καθένας πένης πνίγεται,
μὰ καὶ καθένας Ἄστρον.

Ἀμέτρητα δεινὰ δεινῶν
ἐν μέσῳ τῶν Ὀκεανῶν,
καταστροφὴ καὶ κλάμμα.

Καὶ ταλλαράδες Ἄστρος
κι' εὐδαίμονες προγαστρος
'στὸ φούντο πᾶν ἀντάμα.

Μεγάλων καταποντισμῶν βλέπω παντοῦ συντρίμματα,
κάνουν μιὰ τρύπα 'στὸ νερὸ κι' ἡ φτώχεια καὶ τὰ χρήματα,
κι' ὅσοι δὲν ἔχουν τίποτε κἂν ὅσιον κἂν ἅγιον
ἀνατριχιάζουνε κι' αὐτοὶ μὲ τοῦτο τὸ ναυάγιον.

Τιτανικός, Τιτανικός...
Θεοὺλη μου, τί πανικός,
τί φοβικὴ θαλάσσια.

Θανάτων ἄγριος τυφὼν,
καταστροφὴ κατὰστροφῶν,
δευτέρα παρουσία.

Π.—
Τί μοῦ τὰ λές αὐτά;
γιὰ νὰ μὲ συγκινήσεις;
δὲν δίνω δαὶ λεπτὰ
κι' ἂν ὅλη σβύσῃ ἡ γῆσις.

Ἐγὼ γιὰ τοὺς πνιγμένους δὲν ἔχω συλλογὴ...
αὐτὸς ποὺ ταξιδεύει μὲ μὲρα θά πνιγῇ.
Δὲν χάνομαι κι' ἐγὼ γιὰ συμφορὰς τοῦ κόσμου...
κανένας ἀπ' αὐτοὺς δὲν ἦταν γνωστός μου.

Κι' ἂν πνιγῇ καὶ ἐκεῖνοι,
βρέ Φασουλῇ μεσάνη,

